

OBSAH:

1. Výchova k revoluci - - - - - 1—17
 (Česká bojovnost. — Žižka u Grunwaldu; význam jeho pobytu v Polsku. — Žižka v čeledi krále Václava; vlivy nového okolí. — Myšlenka násilí v boji náboženském. — Anglické výzvy k povstání (listy škotské). — Vliv Želivského. — Kázání Želivského z let 1417—19; obsah a duch jejich. — Výchova Prahy k revoluci.)
2. Prvý zápas revoluce s myšlenkou dohody - - - - - 17—29
 (Útok na novoměstskou radnici a bouře po smrti králově. — Žádosti sněmu panského a Pražan, zaslané Zikmundovi. — Zikmundův dosavadní poměr k české otázce; jeho úmysly a prvá rozhodnutí. — Pobouření venkova, pražský zápis proti revoluci, ovládnutí Vyšehradu Žižkou, útok Starého Města na královské. — Příměří z 13. listopadu, zatímní porážka revoluce. — Odchod Žižkův z Prahy, cíle jeho.)
3. Žižka v chiliastickém prostředí plzeňském. Prvé boje jeho na jihu - - - - - 30—39
 (Situace Plzně. — Kazatel Koranda; věroučné a chiliastické zásady jeho; vliv jejich na Žižku. — Program vykořenění hříchů a hříšníků. — Odchod z Plzně. — Boj u Sudoměře. — Tábor a jeho nové bratrstvo. — Nová násilí tábořská na jihu. — Proti pojetí Tomkovu.)
4. Se Zikmundem či s revolucí? Boj o českou budoucnost 39—48
 (Pražané v Brně u Zikmunda. — Sliby a odklady královny. — Obrat ve Vratislavi. — Živelné rozčilení Prahy. — Čeněk z Vartenberka a Žižka. — Úmysly Zikmundovy. — Dramatický zápas Prahy. — Znova k Zikmundovi. — Vítězství revoluce.)
5. Zikmund před Prahou. Boj na Vítkově - - - - - 49—59
 (Táboři na pomoc Praze. — Jejich požadavky a násilnosti. — Přípravy vojenské. — These Vavřincova o vítězství na hoře Vítkově. — Její význam a výklad. — Druhá these o záchraně Prahy. — Čemu chtěl vlastně Zikmund?).
6. Pokus dohody o čtyry artykule - - - - - 59—75
 (Projev papežského legáta o českém programu náboženském. — Česká konečná formulace čtyř artykulů. — Nepravdy Vavřincovy a skutečný obsah jednání mezi stranami. — Otázka závaz-

nosti kalicha. — Hlavní příčina nezdaru dohody. — Prosby Zikmundovy o další jednání. — Význam vítězství na Vítkově pro utváření situace.)

7. Prvé rozmíšky mezi Táborem a Prahou - - - - - 75—91
 (Vzestup jména Žižkova. — Praha po odtažení Zikmundově. — Požadavky a násilnosti Táborů; Žižka. — Odchod Táborů z Prahy. — Boje Žižkovy na jihu na podzim 1420. — Bitva u Boru. — Vybití Prachatic. — Zájezd Žižkův k Praze; Říčany. — Pokusy pánů o urovnání rozporů mezi Táboři a Pražany. — Žižka v Plzeňsku zač. r. 1421; Krasikov, Kladruby, marné obležení Plzně.)
8. Jaro 1421. Velká ofensiva Prahy a Tábora. Sněm čáslavský - - - - - 91—104
 (Dobytí Chomutova, Berouna a Čes. Brodu. — Kapitulace královských měst na východě země. — Žižkův boj s pikarty a Adamity. — Poddání se Čeňka z Vartenberka a hradu pražského. — Žižka před Litoměřicemi. — Původcové, cíle a účastníci sněmu čáslavského. — Povaha usnesení sněmovních. — Nové vladářství zemské. — Byl Žižka vskutku v Čáslavi? — These Tomkova.)
9. Agitace Želivského proti nové vládě. Hledání krále v Polsku; jeho vztahy k bojům stran v Čechách - - 105—114
 (Želivský proti autoritě nové vlády zemské. — Zavržení novotáborských synodou pražskou. — Agitace Želivského proti panenskému sněmu. — Historie úsilí o krále z Polska nebo Litvy. — Stav jednání v létě 1421. — Úmysly polskolitevské politiky a husitské šlechty. — Stanovisko Tábora a Žižky.)
10. Léto a podzim 1421 - - - - - 114—123
 (Oslepnutí Žižkovo. Zda úplné? — Útěk Pražan od Mostu; Žižkova intervence. — Praha a druhá výprava křížácká. — Žižkův list Domažlickým. — Zájezd Žižkův k Lomnici. Vybití Adamitů. — Žižka do Plzeňska. Krasikov. — Ústup Žižkův před landfridem. — Hora Vladař a uniknutí do Žatce.)
11. Boje se Zikmundem u Hory a Brodu. Míra zásluhy Žižkovy - - - - - 124—142
 (Situace před vpádem Zikmundovým. — Král na Moravě. Sněm brněnský. — Návrat strany Vartenberkovy k Zikmundovi. — Prvé přípravy Pražan. — Vjezd Žižkův do Prahy. —

Soustředění obrany v K. Hoře. — Přehled letopisné tradice o bojích u Hory a Brodu. — Příprava k bitvě. Ztráta Hory. Uniknutí Čechů ke Kolínu. — Králova neochota k boji; obraz důvodů jejich a situace vůbec v pramenech. — Zkreslení obrazu v literatuře pozdější. — Návrat českého vojska k Hoře. — Útěk královských a porážka jejich. — Podíl Žižkův na vítězství. Pasování na rytíře? — Zásluha pana Haška z Valdštejna.)

12. Hašek a Hynek z Valdštejna. Pád Želivského a Žižka 142—150
(Váha panstva v společnosti národní. — Význam Haška z Valdštejna. — Životní historie pana Haška a pana Hynka z Valdštejna. — Hejtmané vojsk proti Želivskému. — Výrok z 5. února 1422. — Hašek nejvyšším hejtmanem pražským. — Poprava Želivského a bouře v Praze. — Jak choval se Žižka v poradě z 5. února.)
13. Korybut a Žižka - - - - - 150—180
(Vitoldova česká politika. — Podmínkou pád Želivského? — Korybut proti Žižkovi; obavy Pražan před knížetem. — Tábor a otázka monarchie. — Rozdíl Cromwella a Žižky. — Prvý sněm Korybutův. — Laskavé metody Korybutovy v Praze. — Zápis o poslušenství Tábora knížeti. — Šlo o veškerenstvo Tábora. — Stanovisko Žižkovo; jeho výklad u Tomka. — Obležení Karlštejna, třetí výprava křížová a passivní chování Tábora. — Tábořské přepadení Prahy. — Poměr Žižkův k němu. — Bohuslav ze Švamberka a Jan Bzdinka. — Dohady o poměru Žižkově k věroučné proměně v Táboře. — Kooperace Prahy s Tábořem před příjezdem Korybutovým. — Vojna Tábora z Rožmberkem na jaře a povaha její. — Příčiny odpadu Žižky od Korybuta. — Jednání knížete o přiměří s Němci a poměr Tábora k němu. — Znamky hotové roztržky. — Mírové snahy Korybutovy. — Svědeckví Windeckovo.)
14. Situace počátkem roku 1423 - - - - - 180—186
(Úmysly polskolitevske politiky v Čechách. — Král Zikmund a poslední křížová výprava. — Smír krále Zikmunda s Polskem. — Česká situace po odvolání Korybuta. — Rozpad Tábora.)
15. Praha a starý Tábor - - - - - 186—193
(Zpráva kroniky Biskupcovy. — Výklad situace u Křížence. — Vlivy smíru krále Zikmunda s Polskem. — Poselství krále Vladislava Čechům. — Přijetí prostřednictví polského a vliv jeho na stav věci.)

16. Vznik nového Tábora Žižkova - - - - - 193—203
(Žižkovy jarní úrady s Orebskými v Něm. Brodč. — Postavení Orebských mezi stranami. — Diviš z Miletínka. Bratři z Kunštátu. Valečovští. — „Menší“ Tábor. — Příčiny rozchodu Žižkova s Táborem starým. — Kněz Ambrož hradecký. — Plán zmocniti se Hradce.)
17. Prvé boje Žižkovy na severu. Opanování Hradce proti Praze - - - - - 204—212
(Bitva s pány strany Zikmundovy u Hořic. — Žižka v Litoměřicku. — Tažení Pražan na Moravu a výboje jeho. — Žižkovo vskočení do Hradce. — Souvislosti jeho a these Tomkova. — Bitva mezi Pražany a Žižkou před Hradcem. — Upevnění moci nového Tábora Žižkova na východě země.)
18. Domnělé Žižkovo tažení do Uher - - - - - 212—221
(Dobytí Telče na Moravě. — Neznámá zpráva St. letopisů o mordování Žižkově na Moravě a v sousedství. — Fantastičnost její. — Zpráva týchž Letopisů o tažení Žižky do Uher. — Její výklady v historiografii Žižkově. — Podezřelá ojedinělost její. — Jiné známky její nevěrohodnosti. — Je ohlaseš událostí z r. 1431. — Dílo vojenského odborníka či diletanta? — Jak rostla pověst Žižkova na úkor skutečnosti.)
19. Programový zápis nového Tábora Žižkova - - - - - 222—228
(Zápis svědeckým o roztržce v Táboře. — Otázka jeho datování. — Členové nové strany Žižkovy. — Páni, zemané, města, zástupci vojska. — Celkový ráz strany. — Náboženský program v popředí. — Vlastní smysl vůle Žižkovy.)
20. Sněm Svatohavelský. Spojení Husitů s katolíky proti Žižkovi - - - - - 229—234
(Úsilí Pražan a šlechty o příměří se stranou Zikmundovou v zemi. — Sněm v Kolíně. — Plán slyšení o čtyřech artykulech v Brně. — Říjnový sněm v Praze; jeho úsilí restaurační. — Nová vláda z katolíků, husitů a zástupce starého Tábora. — Proti zhoubcům zemským. — Pokusy o obnovení právního řádu a pokoje v zemi.)
21. Žižkův boj s pražskou koalicí. Vítězství u Malešova - 235—246
(Srovnání stanoviska stran. — Obavy krále Zikmunda; význam příměří. — Žižkův zimní útok na Zikmundovy pány v sousedství Hradce. — Jeho souvislost s pokusem zavraždit Žižku? Jan

Bzdinka. — Drobná ofensiva Žižkova v březnu. — Útok koalice na Žižku ke konci května. Kostelec nad Labem. — Pronásledování prchajícího Žižky. — Vítězství Žižkovo u Malešova. — Zhroucení moci pražské. — Domnělé tažení Žižkovo do Plzeňska v červnu. — Skrovné zprávy z léta. — Konečně k Praze.)

22. Návrat Prahy ke Korybutovi - - - - - 246—252
(O poměru Pražan a Žižky ke králi Zikmundovi. — Polské prostředkování v akci o slyšení a král Zikmund. — Odvrat Prahy od dosavadní politiky a příčiny jeho. — Poselství do Polska o návrat Korybutův. — Odpověď Vitoldova a Vladislavova. — Vjezd Korybutův do Prahy. — Politické důsledky jeho.)
23. Starý Tábor a Žižka - - - - - 253—260
(Příměří Tábora s Plzeňskými z února 1424. — Příměří s Rožmberky ze září. — Tažení Žižkovo ke Klatovům v květnu; pokus o získání části starého Tábora. — Rozsah a povaha přivrženstva Žižkova na jihu. — Dohady o příčinách rozchodu Žižky a starého Tábora. — Byly patrně světské povahy. — Smírná politika starého Tábora proti nekompromisnosti Žižkově? — Osobní spory?)
24. Žižka před Prahou. Smír libeňský. Zdice - - - - - 260—268
(Podivnosti situace. — Paralely mezi rokem 1420 a 1424. — Eneáš Sylvius o smíru mezi Pražany a Žižkou. — Rokycana. — Dohady o obsahu smlouvy. — Vliv Korybutův. — Zdické úmluvy Pražan se starým Táborem a šlechtou katolickou. — Povaha a význam jejich. — Otázka o poměru Žižkově k nim.)
25. Smrt Žižkova - - - - - 268—274
(Tažení na Moravu. — Jednání starého Tábora s králem Zikmundem. — Eneáš Sylvius o velké nabídce Zikmundově Žižkovi. — Zprávy o situaci u Přibyslavě. — Smrt Žižkova. — Svědkové závěti Žižkovy. — Lícně z tábora protivníků. — Sirotki. — Žižkův pohřeb v Hradci a v Čáslavi.)
26. Rok po smrti Žižkově - - - - - 274—282
(Ohlas smrti Žižkovy doma i v sousedství. — Boje o dědictví Žižkovo. — Bzdinka opuštěn Sirotky. — Bzdinka do starého Tábora. — K rozchodu starého Tábora se Žižkou. — Bzdinka pokračuje v duchu Žižkově. — Sjednocení obou Táborek, pokusy o Prahu. — Mír vožický. — Smrt Bzdinkova a Švamberkova. — Otázka ukrutností tábořských před a po smrti Žižkově. — Si-

tuace Prahy Korybutovy; pokus o jednání se Zikmundem. — Smrt pana z Vartenberka; Hašek z Valdštejna.)

27. Jan Žižka z Kalicha - - - - - 283—303
 (Žižka Tomkuv a Žižka Palackého. — Omyl Palackého o Žižkově demokratismu a slovanství. — Omyly Tomkovy; výklad jejich. — Bojovník boží. — Žižka vtělením tábořské myšlenky. — Zásadovost jeho programu a výminky její. — Ukrotenství jeho a láska bratří k němu. — Žižka válečník: síla nadšení a stvoření hrůzy, selský základ nové vojenské organizace jeho; vozová hradba, pušky, kázeň, práce opevňovací, role překvapení a lsti. — Stálé vojsko polní? Bitvy Žižkovy. — Paradoxní vývoj posmrtného obrazu Žižkova.)
28. Husitství a české dějiny - - - - - 304—330
 (Husitské úsilí přesvědčiti církev o své pravdě. — Slyšení Husovo v Kostnici a velká audience v Basileji. — Rozdíl mezi Husem a husitstvím čtyř artykulů. — Česká pravověrnost a neposlušnost autoritě církevní. — Důsledky čtyř kusů v praxi. — Revoluce politická znemožňuje smír v sporu náboženském. — Vliv aliance s Tábořem na zhoršení situace. — Povaha tábořské revoluce a neblahé důsledky její. — Představy Palackého o Tábořu; sektářsky středověká duše Tábořa. — Vlastní příčiny povstání proti kněžství. — České sebevědomí a česká pýcha; prameny jejich. — Husitská revoluce a Bílá Hora. — Podlomení síly národní v samém rozkvětu jejím. — Znamky vyslání v 15. až 16. stol. — Osudy minulosti ve výkladu 19. století. — Pravdy a omyly jeho.)